

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Peter Ravn: Til indledning vil jeg gerne gentage, hvad jeg også sagde ved første behandling, at mine udtalelser ikke er fremsat på mit partis vegne; det er personlige betragtninger, men formentlig også dækkende mindretallets opfattelse i udvalget.

I den række af møder, som er blevet afholdt, har man drøftet forskellige færdselsproblemer. Det måtte forudses, at når et udvalg skulle beskæftige sig med færdselsloven, måtte man se på andre ting end dem, der var kommet til udtryk i justitsministerens forslag til lov om ændringer i færdselsloven. Det er da også sket, uden at det har givet sig udtryk i ændringsforslag, men man har i betænkningen fremsat nogle bemærkninger om forskellige færdselsproblemer. Det gælder spørgsmålet om vigepligt, hvor man henstiller til justitsministeriet og vejdirektoratet, at der foretages flere afmærkninger med stopskilte og afstribninger på kørebanen. Man er ligeledes enig om, at der bør finde en skærpelse sted, hvad angår overholdelse af bestemmelserne om parkering af vogne.

Det kan ikke bestrides, at et stadig stigende antal ulykker skyldes parkerede biler. I det statistiske materiale, der er stillet til udvalgets rådighed, er det oplyst, at antallet af ulykker på grund af parkerede vogne i 1954 udgjorde 896, i 1955 935, i 1956 1 103 og i 1957 2 372. Der er altså her tale om en meget stærk stigning. Ikke mindst i lyttetændingstiden er parkerede vogne til stor fare for sikkerheden, og udvalget har derfor ønsket at understrege færdselslovens § 38 om standsning og parkering og henstiller til justitsministeriet, at politiet skærper kursen over for ulovligt standsede og parkerede vogne og køretøjer. Man har også beskæftiget sig med udenlandske diplomaters kørsel her i landet, men jeg kan, hvad disse færdselsproblemer angår, nøjes med at henvise til betænkningen.

Man er også i udvalget enedes om at

forhøje forsikringssummerne. Den højtærede justitsministers lovforslag gik ud på at fastsætte den lovpligtige forsikring for tingsskade til 50 000 kr. og for personsskade til 150 000 kr. Den højtærede justitsminister har imidlertid i udvalget stillet et ændringsforslag, hvorefter forsikringssummen for tingsskade fastsættes til 60 000 kr., d. v. s. at den nuværende forsikringssum bevares. Dette er tiltrådt af udvalget, og man tiltræder ligeledes, at forsikringssummen for personsskade forhøjes til de 150 000 kr. som foreslået i lovforslaget. Det er givet, at den forhøjelse af forsikringssummen, som her finder sted, også vil medføre en forhøjelse af præmiebeløbene. Efter hvad der er oplyst, vil det dreje sig om forhøjelser på ca. 20 pct., for visse kategorier af køretøjer måske endda op til 30 pct. Dette er skønsmæssige tal, da det i høj grad vil afhænge af den praksis, som domstolene vil anlægge vedrørende erstatningsbeløbene, eftersom det er den, der bliver afgørende for præmiebeløbets størrelse. Præmiesatserne må formentlig derfor tages op til revision om 2-3 år, når man har indhøstet erfaringer med hensyn til disse bestemmelser.

Justitsministeren har givet udtryk for, at han nøje vil følge udviklingen på dette område, og skulle der blive tale om urimelige præmieforhøjelser, vil han gribe ind i henhold til færdselslovens § 66, stk. 3, eller gennem monopollovgivningen. Udvalget er helt enig med justitsministeren i disse synspunkter. Det drejer sig her om forhøjelser af lovpligtige forsikringer, som den forsikrede ikke kan frigøre sig for, før kontrakten er udløbet. Jeg vil gerne i den forbindelse spørge den højtærede justitsminister, om han finder disse beføjelser i færdselsloven og i monopolloven tilstrækkelige til at sikre mod urimelige stigninger, og om det er muligt at sige noget om, hvordan en sådan kontrol i øvrigt kan udøves.

I forbindelse med erstatningsbeløbets størrelse har man også drøftet spørgsmålet om stempelafgifter. Det er givet, at større forsikringer betyder større stempelafgifter, men under hensyn til, at det er lovpligtige forsikringer, og at det vel ikke ligefrem har været tanken at forøge statens indkomster væsentligt gennem denne lovgivning, har man forhandlet med den højtærede finansminister.